

חוק לתיקון דיני הרכישה לצרכי ציבור (תיקון מס' 4), התשמ"א—1981 *

1. בסעיף 8(ג) לחוק לתיקון דיני הרכישה לצרכי ציבור, התשכ"ד—1964¹ (להלן — החוק העיקרי), פסקה (3) — תימחק. תיקון סעיף 8

2. בסעיף 9 לחוק העיקרי, במקום "י"א בניסן התש"ם (31 במרס 1980)" יבוא "י"ו בניסן התשמ"ג (31 במרס 1983)". תיקון סעיף 9

3. בסעיף 11(א) לחוק העיקרי, אחרי "תשלום הפיצויים" יבוא "או הפקדתם אצל האפוטרופוס הכללי". תיקון סעיף 11

4. אחרי סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 13א

13א. שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את דרכי הפקדת הפיצויים אצל האפוטרופוס הכללי, לרבות פרטים שיש למסור לאפוטרופוס הכללי בעת ההפקדה." "דרכי הפקדה"

יורם ארידור
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל ביום כ"ו באדר א' התשמ"א (2 במרס 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1513, התשמ"א, עמ' 213.
1 ס"ח התשכ"ד, עמ' 122; התשכ"ט, עמ' 52; התשל"ו, עמ' 148; התשל"ח, עמ' 120.

חוק שעות עבודה ומנוחה (תיקון מס' 5), התשמ"א—1981 *

1. אחרי סעיף 9ב לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א—1951¹ (להלן — החוק העיקרי), יבוא: הוספת סעיפים 9ג—9ד

9ג. (א) לא יסרב הזקוק לעובד לקבל אדם לעבודה בשל כך בלבד שהוא הודיע עם קבלתו לעבודה שאינו מסכים לעבוד בימי המנוחה השבועית על פי איסור שבמצוות דתו שאותן הוא מקיים, ולא ידרוש ממנו ליתן התחייבות לעבוד בימי המנוחה השבועית כתנאי לקבלתו לעבודה. "איסור הפליה"

(ב) הזקוק לעובד רשאי לדרוש ממי שהודיע כאמור בסעיף קטן (א) שימסור לו, לא יאוחר משבעה ימים מיום הדרישה, תצהיר בכתב לפי סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א—1971², ובו

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' התשמ"א (26 בפברואר 1981); הצעת החוק פורסמה בה"ח 1493, התשמ"א, עמ' 69.
1 ס"ח התשי"א, עמ' 204; התשכ"ט, עמ' 54, עמ' 78; התשל"א, עמ' 69; התש"ם, עמ' 135.

הפרטים המבססים את הודעתו, ובכללם פרטים המעידים על הכרתו הדתית ועל קיום מצוות דתו, ואם הוא יהודי — שהוא גם שומר על כשרות בביתו ומחוצה לו ואינו נוסע בשבת.

עובד שנדרש לעבוד במנוחה השבועית

79. (א) עובד שלא עבד קודם לכן בימי המנוחה השבועית ושמעבידו דרש ממנו לעבוד בימי המנוחה השבועית, או שהודיע לן על כוונתו לדרוש ממנו לעבוד כאמור, רשאי להודיע למעבידו, לא יאוחר משלושה ימים מיום הדרישה או ההודעה כאמור, שהוא אינו מסכים לעבוד בימי המנוחה השבועית על פי איסור שבמצוות דתו שאותן הוא מקיים.

(ב) מעביד רשאי לדרוש מעובד שהודיע לו כאמור בסעיף קטן (א) שימסור לו, לא יאוחר משבעה ימים מיום הדרישה, תצהיר בכתב לפי סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א—1971, ובו הפרטים כאמור בסעיף 9(ב).

שינוי סביר בתנאי עבודה

99. מעביד רשאי לשנות באופן סביר את תנאי עבודתו וסדרי עבודתו של מי שהודיע לפי סעיפים 99 או 79, שאינו מסכים לעבוד בימי המנוחה השבועית.

אי-תחולה

99. (א) הודעה לפי סעיפים 99 או 79 שהיא הודעת שקר, או שנותנה נדרש למסור תצהיר כאמור בסעיפים אלה, ולא עשה כן — בטלה.

(ב) הוראות סעיפים 99 ו-79 לא יחולו —

(1) במקום עבודה שהוא מפעל או מוסד או חלק מהם המופקדים על בטחון הציבור;

(2) בעבודה הקשורה בבטחון המדינה או בשמירת בטיחותם, שלומם או בריאותם של בני אדם;

(3) בעבודה הקשורה באירוח בבתי מלון;

(4) בעבודה הקשורה בייצור חשמל והזרמתו;

(5) בעבודה הקשורה בקיום אספקה או שירותים חיוניים ושנקבעה בצו מאת ועדת השרים הנזכרת בסעיף 12(ב), באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אם לדעת ועדת השרים תחולת הסעיפים האמורים עלולה למנוע קיום האספקה או השירותים כאמור.

סמכות בית הדין לעבודה

99. (א) לבית דין אזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט—1969³ (להלן — בית הדין האזורי), תהיה סמכות יחודית לדון בתובענות שעילתן בהוראות סעיף 99.

(ב) לא יודקק בית הדין האזורי לתובענה שעילתה בהוראות סעיפים 99 עד 99, שהוגשה לאחר שחלפו שלושה חדשים מיום תחילת העילה.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.
3 ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.

2. בסעיף 23 לחוק העיקרי, אחרי "מחייבים או מצדיקים זאת" יבוא "וכן לגבי מי שאינו מסכים לעבוד בימי המנוחה השבועית, על פי האמור בסעיפים 9 או 19".

3. תחילתו של חוק זה ביום א' בניסן התשמ"א (5 באפריל 1981).

ישראל כץ
שר העבודה והרווחה

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה